

Liikekumppanuustuen yleisehdot

Yleiset periaatteet

1. Finnpartnership-liikekumppanuusohjelman kautta myönnettävän tuen tavoite on lisätä suomalaisten ja kehitysmaiden yritysten ja muiden liiketoimintaa harjoittavien tai edistävien toimijoiden kaupallis-taloudellista yhteistyötä. Liikekumppanuustukea voi hakea kehitysmaihiin suuntautuvaan yhteistyöhön, jonka tavoitteena on pitkäaikainen liiketaloudellisesti kannattava kumppanuus. Liikekumppanuustuki on tarkoitettu siemenrahaksi pyrittäessä ensisijaisesti kaupalliselta rahoituspohjalta toteutuvaan liiketoimintaan, jolla on myös positiivisia kehitysvaikutuksia. Lisäksi liikekumppanuustuella voidaan tukea yritysten Finnpartnership-liikekumppanuushankkeisiin suoraan liittyviä, kansalaisjärjestöjen/oppilaitosten yhteishankkeita yritysten kanssa sekä yritystoimintaan liittyvää ammattikoulutusta, jolla katsotaan olevan merkittäviä kehitysvaikutuksia.

2. Ulkoasiainministeriö myöntää liikekumppanuustukea valtionavustuksena valtionavustuspäätöksessä mainittuun, hakijan itsenäisesti harjoittamaan kehitysyhteistyötoimintaan. Hakijana voi olla yritys tai muu toimija tai useamman yrityksen ja/tai muun toimijan muodostama konsortio. Konsortiossa tulee olla yksi päävastuullinen hakija. Yrityksellä voi olla yksi tai useampi yhteistyökumppani, joka voi olla joko rekisteröity ja toimintaa harjoittava tai vasta suunnitteilla oleva oikeussubjekti Suomessa tai kohdemaassa. Tuki myönnetään konsortion jokaiselle jäsenelle erikseen. Päävastuullinen hakija on kuitenkin vastuussa tuen käytöstä tuen ehtojen mukaisesti.

Hakijan tulee osoittaa, että sillä on liiketoimintakokemusta ja riittävää osaamista hankkeen toimialalta. Hakijalla tulee lisäksi olla riittävät taloudelliset ja henkilöresurssit liikekumppanuustuella rahoitettavan suunnitelman toteuttamiseksi. Hakijan tulee osallistua hankkeen toteutukseen ja riskin jakoon; vain selvitystä tekevä konsultti ei voi hakea tukea. Hakijan tulee olla rekisteröity toimija hakemuksen jättövaiheessa.

Liikekumppanuustuen hakijasta/saajasta käytetään tarvittaessa valtionavustuspäätöksen liikekumppanuustuen ehtoja määrittelevissä liitteissä myös nimitystä "yritys". Yritys on itse täysin vastuussa vaikeuksista, vaateista ja muista seuraamuksista, jotka mahdollisesti aiheutuvat hankkeen toteuttamisesta. Yritys on ulkoasiainministeriöön nähden aina täysimääräisesti vastuussa tuen oikeasta käytöstä. Liikekumppanuustuki on valtionavustusta, jonka käytössä tulee noudattaa valtionavustuspäätöksessä ja sen liitteissä annettuja ehtoja ja valtionavustuslakia 688/2001. Yritys ei saa siirtää yhteistyökumppanilleen saamaansa liikekumppanuustukea. Liitteessä 2 on yksityiskohtaisesti liikekumppanuustuen hyväksyttävät kustannukset.

3. Ulkoasiainministeriön ja Teollisen yhteistyön rahasto Oy:n ("Finnfund") välisellä sopimuksella ulkoasiainministeriö on valtuuttanut Finnfundin hallinnoimaan Finnpartnership-liikekumppanuusohjelmaa yhdessä ulkoasiainministeriön kanssa. *Liikekumppanuustukea koskevat tiedustelut tulee esittää Finnfundille/Finnpartnershipille, joka toimii ulkoasiainministeriön valtuutettuna suhteessa yritykseen liikekumppanuusohjelman hakemiseen ja toteutukseen liittyvissä asioissa.* Liikekumppanuusohjelman yhteystiedot ovat Finnpartnership, c/o Finnfund, PL 391, 00121 Helsinki, puhelinnumero (09) 348 434, www.finnpartnership.fi ja fp@finnpartnership.fi.

4. Liikekumppanuudella tarkoitetaan suomalaisten ja kehitysmaayritysten ja muiden taloudellisten toimijoiden yhteistoimintaa, joka voi olla esimerkiksi yhteisyritys tai pitkäaikainen kehitysmaatuontisuhde. Muita mahdollisia toimintamuotoja voivat olla esimerkiksi kehitysmaakauppaan liittyvät hankintasopimukset, ml. tukkukaupan, välittäjän, raaka-ainepörssin tms. kanssa, franchising-sopimukset, teknologian käyttöön liittyvät lisenssit, kumppanuuteen perustuvat yhteisyritykset ja yhteenliittymät, sekä liikekumppanuudet EU:n, YK-järjestöjen ja kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa.

Ulkoasiainministeriön myöntämällä tuella rahoitetun hankkeen toimintojen tulee olla sopusoinnussa Suomen kehitysyhteistyön periaatteiden kanssa; hallituksen kehityspoliittinen selonteko on ladattavissa osoitteesta <http://formin.finland.fi/Public/default.aspx?nodeid=49312&contentlan=1&culture=fi-FI>

Tukea voidaan myöntää vain yhteiskunnallisesti hyväksyttävään toimintaan¹. Yrityksen tulee hankkeen kohdemaassa noudattaa ao. maan lakeja. Yrityksen tulee noudattaa kaikkia relevantteja työsuojelua, yhteiskuntaa ja ympäristöä koskevia lakeja ja määräyksiä kohdemaassa.² Kaikissa hankkeeseen liittyvissä hankinnoissa ja muissa toimituksissa yritys tulee noudattaa mm. hyvään hallintoon ja korruption vastaiseen toimintaan liittyviä periaatteita. Yritys vakuuttaa, että yritys ja sen työntekijät/ liikekumppanuushankkeessa tai liikekumppanuustukea käyttäessään eivät ole syyllistyneet ja vakuuttavat, että eivät tule syyllistymään lahjontaan tai mihinkään sellaiseen toimintaan, jonka voidaan katsoa vääristävän hankkeeseen liittyviä hankintoja ja toimintoja tai olevan hyvän hallinnon vastaista. Yritys myös vakuuttaa tiedottavansa ulkoasiainministeriölle, jos on syytä epäillä sellaista tapahtuneen.

Tuen kohteet

5. Tuettavien hankkeiden kohdemaina voivat olla kaikki OECD:n kehitysapukomitean (*Development Assistance Committee, DAC*) listalla mainitut kehitysapukelpoiset maat. Päätöksenteossa käytetään sitä maalista, joka on voimassa silloin, kun ulkoasiainministeriö rekisteröi tukihakemuksen.

Kehitysapukelpoisten maiden lista koskee myös tukimaksatuksia. Mikäli jokin maa on poistumassa kehitysapukelpoisten maiden listalta, hakijan on syytä varautua siihen maksatuspyynnöissään ja siten koko hankkeen suunnittelussa. Kun maa on poistunut kehitysapukelpoisten maiden listalta, ulkoasiainministeriö ei voi tehdä maksatuksia hankkeisiin, jotka toteutetaan ko. maassa.

Tuettavan toiminnan tulee täyttää vähintään kohdemaan lainsäädännön vaatimukset, eikä sillä saa olla merkittäviä kielteisiä yhteiskunta- tai ympäristövaikutuksia³. Ulkoasiainministeriö edellyttää sekä hakemuksia käsitellessään että myöhemmin hankesyklin aikana, että ympäristö- ja yhteiskuntavastuunäkökohdat otetaan asiaankuuluvasti huomioon.

Tukea voi saada seuraavassa listassa määriteltyjen liikekumppanuushankkeiden valmistelusta ja liiketoiminnan kehittämistä syntyviin kustannuksiin:

- kehitysmaatoimijan kanssa perustettava yhteisyritys kehitysmaassa,
- suomalaisen yrityksen kehitysmaahan perustettava tytäryritys,
- kehitysmaatuontia Suomeen ja samalla mahdollisesti muihin maihin lisäävä hanke, jolla on kaupallista markkinapotentiaalia ja kehitysvaikutuksia,
- muu pitkäaikaiseen liiketoimintaan tähtäävä kehitysmaahanke, johon liittyy esim. pitkäaikainen alihankinta, huolto-, franchise- tai lisensointisopimus,
- kaupalliseen/tuotteistettuun teknologiaan tai ratkaisuun liittyvät pilotti- ja demonstraatiohankkeet (suunnittelu- ja koulutuskustannukset ja muu pilotointiin ja demonstraatiohankkeisiin liittyvä tekninen apu). Myös kansainvälisten järjestöjen (EU, YK-järjestöt, kansainväliset rahoituslaitokset) edellyttämä omarahoitusosuus on tukikelpoinen; yritykselle hankkeen kokonaiskustannus on tällöin järjestön vaatima omarahoitus. Pilotti- ja demonstraatiohankkeiksi voidaan hyväksyä hankkeet, joiden onnistuessaan voidaan olettaa johtavan pitkäaikaiseen liikekumppanuuteen. Tuki lasketaan normaalien tukiprosenttien mukaisesti, jos hanke toteutetaan jossakin tietyssä maassa (30 % / 50 % / 70 % / 85 %) tai vaihtoehtoisesti 50 %:n mukaan, jos maata ei ole määritelty tai hanke toteutetaan monessa maassa,

¹ Kieltolista toiminnoista, joita ei voida tukea: http://finnpartnership.fi/www/tiedostot/Liikekumppanuustuki/ehdot/Kieltolista_Final_1.1.2014.pdf

² Lisätietoa Maailmanpankkiryhmään kuuluvan IFC:n (The International Finance Corporation) verkkosivuilla: http://www.ifc.org/wps/wcm/connect/c8f524004a73daeca09afdf998895a12/IFC_Performance_Standards.pdf?MOD=AJPERES
http://www.ifc.org/wps/wcm/connect/Topics_Ext_Content/IFC_External_Corporate_Site/IFC+Sustainability/

³ Tällä viitataan sellaisten tuotteiden tuotantoon ja/tai kauppaan tai muuhun toimintaan, joka on Suomen tai kohdemaan lainsäädännön ja säännösten tai kansainvälisten sopimusten vastaista.

- yritysten Finnpartnership-liikekumppanuushankkeisiin suoraan liittyviin, kansalaisjärjestöjen/oppilaitosten yhteishankkeisiin yritysten kanssa siten, että järjestö/oppilaitos ei itse tavoittele voittoa tuottavaa liikekumppanuutta. Kansalaisjärjestöt/oppilaitokset voivat toteuttaa yrityksen Finnpartnership-liikekumppanuushanketta tukevia olennaisia tukitoimintoja, joita ovat:
 - ✓ yritysten ja kansalaisjärjestöjen/oppilaitosten välinen yhteistyö liikekumppanuushankkeen sidosryhmien kapasiteetin kehittämiseksi (ml. yritysvastuu- ja ihmisoikeuskysymysten osalta sekä ammatillinen, tekninen ja kaupallinen koulutus), yhteistyöverkostojen kehittämiseksi, tuotteiden ja palvelujen pilotoimiseksi, jne.,
 - ✓ liikekumppanuushankkeeseen liittyvien yhteistyö- ja innovaatioalustojen kehittäminen, sekä
 - ✓ liikekumppanuushankkeeseen liittyvien seminaarien ja workshoppien järjestäminen,
- ammattikoulutus ja tuki paikalliselle koulutustoiminnalle. Tuki myönnetään liikekumppanuuteen liittyvän ammatillisen koulutustoiminnan kehittämiseen (esim. opetussuunnitelman uudistaminen, opettajien koulutus, laite- ja välinehankinnat, tilojen korjaus) ja uuden koulutuksen käynnistämiseen. Hankkeita arvioidaan mm. niiden tukemien koulutusrakenteiden kestävyysedellytysten ja odotettavissa olevien kehitysvaikutusten perusteella.

HUOM! Ammatillisen, teknisen ja kaupallisen alan koulutuksen osalta (koskee kategorioita: 1) kansalaisjärjestöjen/oppilaitosten yhteishankkeet yritysten kanssa sekä 2) ammattikoulutus ja tuki paikalliselle koulutustoiminnalle) edellytetään, että koulutushankkeen hyödynsaajien joukko sisältää korkeintaan 50 % suomalaisen yrityksen ja sen kehityskaikumppanin henkilökuntaa.

TUEN MÄÄRÄ

6. Ulkoasiainministeriön myöntämän tuen määrä on 30–85 % kunkin hankkeen, ministeriön hyväksymistä kokonaiskustannuksista riippuen hakijayrityksen koosta ja hankkeen kohdemaasta. Yrityksen omarahoitusosuus, joka ei saa olla tukimuotoista, on siten 70–15 %.

Tuen osuus	Erittäin hauraat valtiot**	Alemman tulotason kehitysmaat***	Ylemmän keskitulotason kehitysmaat (hankkeilla oltava suoria kehitysvaikutuksia)****
LIIEKUMPPANUUSHANKKEET: Pk-yritykset* Muut pienet ja keskisuuret toimijat	85 %	70 %	50 %
LIIEKUMPPANUUSHANKKEET: Muut toimijat	85 %	50 %	30 %
LIIEKUMPPANUUSHANKKEEN OLENNAISET TUKITOIMINNOT Kansalaisjärjestöt, oppilaitokset	85 %	85 %	85 %

*EU:n pk-yritys -määritelmä:

- alle 250 työntekijää

- vuotuinen liikevaihto alle 50 milj. euroa tai taseen loppusumma alle 43 milj. euroa

- määritelmään vaikuttaa myös yrityksen suhde toisiin yrityksiin pääoman omistuksen, äänimäärän tai määräysvallan käyttöoikeuden osalta, ks. http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/files/sme_definition/sme_user_guide_fi.pdf

**Kattaa ne maat "Harmonized List of Fragile Situations 2016" -listalta, joiden CPIA ≤ 3,0. Vuonna 2016 erittäin hauraita valtioita ovat: Afganistan, Eritrea, Etelä-Sudan, Guinea-Bissau, Haiti, Irak, Jemen, Keski-Afrikan tasavalta, Kiribati, Komorit, Libanon, Libya, Marshallsaaret, Mikronesia, Myanmar, Palestiinalaisalueet, Somalia, Sudan, Syyria, Togo, Tšad, Tuvalu ja Zimbabwe

***Kattaa vähiten kehittyneet maat, muut alhaisen tulotason maat sekä alemman keskitulotason kehitysmaat eli luokat *least developed countries (LDC)*, *other low income countries (LIC)* ja *lower middle income countries and territories (LMIC)* OECD:n DAC-luokituksen mukaan.

****Kattaa ylemmän keskitulotason kehitysmaat ja alueet eli luokan *upper middle income countries and territories (UMIC)* OECD:n DAC-luokituksen mukaan.

7. Ulkoasiainministeriön tuki on lähtökohtaisesti de minimis -tukea, johon sovelletaan Euroopan yhteisöjen komission asetusta N:o 1407/2013, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen. Mikäli hakija katsoo että hankkeeseen kohdistuva tuki ei ole de minimis-tukea on hakijan perusteltava, miksi tuki ei olisi de minimis-tukea. Tuen kuuluminen de minimis -säännöksen piiriin arvioidaan hankekohtaisesti. De minimis -säännöksen piiriin eivät kuulu hankkeet, joiden vaikutukset eivät kohdistu ETA-alueelle.

a. De minimis -asetuksen puitteissa yritykselle on mahdollista myöntää tukea enintään 200 000 euroa kolmen verovuoden aikana. Summassa tulee huomioida kaikkien eri viranomaisten yhteensä de minimis -tukena kyseisenä ajanjaksona myöntämä rahoitus. Ulkoasiainministeriön on saatava ennen tuen myöntämistä tukea hakevalta yritykseltä kirjallisessa tai sähköisessä muodossa ilmoitus muista vähämerkityksisistä tuista, jotka on saatu kahden edeltävän verovuoden ja kuluvan verovuoden aikana.

Pääsäännöstä poiketen de minimis -tukea voidaan myöntää vain rajoitetusti seuraaville toimialoille: kalastus- ja vesiviljely (de minimis -raja 30 000 euroa) ja maatalouden alkutuotanto (de minimis -raja 15 000 euroa). Maanteiden tavarakuljetuksia toisten lukuun suorittavilla yrityksillä ko. asetuksen mukainen enimmäismäärä on 100 000 euroa. Lisäksi pääsäännöstä poiketen de minimis -tukea ei voida myöntää lainkaan kivihiilitoimialalle eikä vientitukiin ja kotimaisten tuotteiden suosimiseen tuonnin kustannuksella.

Kaikki de minimis -asetuksen soveltamista koskevat tiedot on tallennettava ja koottava. Tukea koskevat asiakirjat on säilytettävä 10 vuoden ajan tuen myöntämispäivästä. Säilytettävien asiakirjojen tulee sisältää kaikki tarvittavat tiedot sen osoittamiseksi, että de minimis -asetuksen vaatimuksia on noudatettu. Komission pyynnöstä tukea koskevat tiedot on voitava toimittaa 20 työpäivän kuluessa pyynnön esittämisestä.

b. Tuki, joka myönnetään ilman että siihen sovelletaan de minimis-rajoitusta, voi olla enimmillään 400 000 euroa per hanke.

TUEN KÄYTTÖ

Käyttötarkoitus

8. Liikekumppanuustukea saa käyttää ainoastaan siihen tarkoitukseen ja niihin kuluihin, joihin sitä on hakemuksen ja sen liitteenä olevan hankebudjetin mukaan haettu ja niiden perusteella valtionavustuspäätöksellä myönnetty.

Käyttötarkoituksen muutos

9. Mikäli hankkeen toimintasuunnitelma ja/tai hankebudjetti muuttuvat, yrityksen tulee hakea lupaa muutokseen kirjallisesti ja aina etukäteen ennen kyseisen toiminnan aloittamista muutosilmoituksella ulkoasiainministeriön asiointipalvelun kautta.

Käyttöaika

10. Myönnetty tuki tulee käyttää ja hakea maksettavaksi 24 kuukauden kuluessa valtionavustuspäätöksen tiedoksiannosta. Jollei muuta näytetä, asianosaisen katsotaan saaneen päätöksestä tiedon seitsemäntenä päivänä siitä, kun päätös on annettu postin välittämäksi. Mikäli yritys ei ole pyytänyt maksatusta myönnettyistä varoista määräpäivään mennessä, ulkoasiainministeriö voi purkaa nostamattomia varoja koskevat myöntöpäätöksensä ja kohdentaa näin vapautuneet

määrärahat uudelleen.

Hyväksyttävät menot

11. Liikekumppanuustukea käytetään vain hankkeen toteuttamisen kannalta välttämättömiin ja kohtuullisiin menoihin, siten kuin ja sen liitteenä olevassa hankebudjetissa on esitetty ja ulkoasiainministeriö on tukea myöntäessään edellyttänyt. Yrityksen tulee noudattaa toiminnassaan ja taloudenhoidossaan tarkoituksenmukaista säästäväisyyttä. Liitteessä 2 on määritelty liikekumppanuustukeen hyväksyttävät kustannukset.

TUEN MAKSAMINEN

12. Tuki maksetaan hyväksytyjen, toteutuneiden ja maksettujen kustannusten perusteella jälkikäteen yhdessä tai kahdessa erässä yrityksen ilmoittamalle pankkitilille. Ennen tuen maksamista yrityksen on palautettava ohjeiden mukaisesti allekirjoitettuna sitoumuslomake (liite 6). Tuki on pyydettävä maksatukseen viimeistään 24 kuukauden kuluessa valtionavustuspäätöksen tiedoksiantopäivästä. Tuen maksatusta varten yrityksen on toimitettava ulkoasiainministeriölle/KEO-50 asianmukaisesti täytettynä ulkoasiainministeriön ohjeiden mukainen Liite 3 Maksatuspyyntö. Maksatuspyynnön tulee vastata hankebudjetin mukaisia hankkeen todellisia, maksettuja ja hyväksyttäviä kustannuksia (liite 2).

Tuen maksamisen edellytyksenä on, että yritys toimittaa maksatuspyynnön yhteydessä ulkoasiainministeriön antamien ohjeiden mukaisesti edistymisraportin, mikäli ensimmäisessä maksatuspyynnössä pyydetty summa ylittää 2/3 myönnetystä tuesta tai kun haetaan toista maksatusta. Lisäksi yrityksen tulee toimittaa tarkastusraportti. Tarkastusraportin liitteenä toimitetaan täydennettynä liikekumppanuustuen tarkastuksen tarkistuslista (liite 4).

Tarkemmat ohjeet tarkastuksesta ja raportoinnista tämän liitteen kohdissa 14–18, liitteessä 4 (Tarkastusohje ja tarkastusraportin malli) ja liitteessä 5 (Raportointiohje).

TUEN KÄYTÖN VALVONTA

Ulkoasiainministeriön valvontaoikeus

13. Ulkoasiainministeriöllä tai sen määräämällä edustajalla, valtiontalouden tarkastusvirastolla sekä valtiontilintarkastajilla on oikeus yrityksen tiloissa tai muutoin tarkastaa yrityksen koko kirjanpito, omaisuus ja muut tarkastuksen kannalta tarpeelliset tiedot ja selvitykset, asiakirjat, tallenteet ja muu aineisto sekä tarkastaa muutoinkin hankkeen toteutumista. Yritys on velvollinen antamaan ministeriölle ehtojen noudattamisen valvomiseksi oikeat ja riittävät tiedot, tarkastukseen tarvittava aineisto sekä avustamaan muutoinkin tarkastuksen suorittamisessa.

Kirjanpito ja tarkastus

14. Liikekumppanuustukea saavan yrityksen tulee noudattaa hankkeen kirjanpidossa yrityksen kotipaikan kansallisia kirjanpitosäännöksiä (esim. Suomen kirjanpidolaki ja –asetusta) sekä hyvää kirjanpitoa. Hankkeen kirjanpito on järjestettävä siten, että liikekumppanuustuen ja koko hankkeen varojen käyttöä koskevat tiedot ja tiliselvitykset sekä omarahoitusosuus näkyvät erillisinä tileinä ja ne voidaan vaikeuksitta selvittää ja tarkastaa kirjanpidosta. Erillisen tilin alatileinä tulisi mahdollisuuksien mukaan olla koko hankkeen kustannusarvion hyväksytyt menolajit. Tositteista tulee ilmetä kirjanpidon kannalta tarpeelliset tiedot ja ne tulee arkistoida ja säilyttää siten, että ne ovat ministeriön tarkastettavissa. Tarkastus on suoritettava erikseen sovittuja toimenpiteitä koskevissa

toimeksiannoissa sovellettavan liitännäispalvelustandardin 4400 sekä tämän ohjeen mukaisesti⁴. Tilintarkastajan tulee tarkastaa 100 % maksatuspyyntöön sisällytettävistä kustannuksista (pistokokein tehtyä tarkastusta ei voida hyväksyä).

Finnpartnership suosittelee, että tilityksen tarkastuksen suorittaa yrityksen yhtiökokouksen valitsema varsinainen tilintarkastaja. Mikäli tukea saavalla yrityksellä ei ole tilintarkastuslain perusteella velvollisuutta valita tilintarkastajaa, on se kuitenkin velvoitettu valitsemaan tilintarkastajan liikekumppanuustuen tarkastusta varten. Valitun tilintarkastajan on täytettävä seuraavassa kappaleessa todetut edellytykset. Ulkoasiainministeriöllä on oikeus olla suoraan yhteydessä liikekumppanuustukea saaneen yrityksen tilintarkastajaan.

Tilintarkastajalla on oltava KHT, HTM tai vastaava tuen saajayrityksen rekisteröintimaan auktorisoitu tilintarkastajatutkinto. Tarkastuksessa on käytettävä liitteen 4 mukaista tarkistuslistaa ja raportti on laadittava liitteessä olevan mallin mukaisesti.

Tuen raportointi

15. Yrityksen on annettava ulkoasiainministeriölle kustakin hankkeesta hankkeen toimintaa ja varainkäyttöä koskeva edistymisraportti ja kaksi seurantaraporttia. Edistymisraportti on annettava siinä vaiheessa, kun hankkeelle myönnetystä tuesta pyydetään maksettavaksi 2/3 tai kun haetaan toista maksatusta, jonka pitää tapahtua 24 kuukauden kuluessa valtionavustuspäätöksen tiedoksiantopäivästä. Edistymisraportti täytyy antaa myös hankkeen päätyttyä. Edistymisraportti täytetään soveltuvin osin silloin, kun hanke on vielä käynnissä.

16. Yrityksen on vastattava hankkeen seurantaraportointikyselyihin (yhteensä kaksi) siten, että ensimmäinen seurantakysely toimitetaan yritykselle sähköisesti viimeistään yhden vuoden kuluessa tuen erääntymisestä. Toinen seurantaraportti toimitetaan viimeistään yhden vuoden kuluessa ensimmäisen seurantaraportin jättämisestä.

17. Edistymis- ja seurantaraportointi tehdään liitteen 5 Raportointiohjeen mukaisesti. Edistymisraportti ja seurantaraportit toimitetaan ulkoministeriön asiointipalvelun kautta.

18. Yrityksen tulee ilmoittaa kirjallisesti viipymättä ulkoasiainministeriölle hankkeen toteutusaikatauluun tai muusta tuen käyttöön olennaisesti vaikuttavasta muutoksesta.

EHTOJEN LAIMINLYÖNTI - TUEN PALAUTTAMINEN JA TUEN TAKAISINPERINTÄ

Ehtojen laiminlyönnin seuraamukset

19. Mikäli ulkoasiainministeriön asettamia ehtoja tuen käytölle ei ole noudatettu, ministeriö voi

- asettaa määräajan ehtojen täyttämiseksi,
- keskeyttää tuen maksamisen, sekä
- määrätä jo maksetun tuen palautettavaksi.

Maksatusten keskeytys

20. Ulkoasiainministeriö voi keskeyttää yritykselle myöntämänsä tuen maksatuksen, mikäli

- on perusteltua aihetta epäillä, että yritys ei menettele tuen käytölle asetettujen ehtojen mukaisesti,
- ne perusteet, joilla tuki on myönnetty, ovat olennaisesti muuttuneet, tai
- Euroopan unionin lainsäädännössä tätä edellytetään.

⁴ ks. myös http://www.finnpartnership.fi/www/fi/business_partnership_support/payment_reporting/index.php

Tuen palauttaminen

21. Yritys on velvollinen viipymättä palauttamaan tuen tai sen osan,
- jonka se on saanut virheellisesti, liikaa tai ilmeisen perusteettomasti.

Tuen takaisinperintä

22. Ulkoasiainministeriöllä on oikeus jättää myönnetty tuki maksamatta sekä periä jo maksettu tuki tai osa siitä takaisin korkoineen, jos havaitaan, että

- yritys on jättänyt palauttamatta kohdassa 21 palautettavaksi luokitellun tuen,
- yritys on käyttänyt tuen olennaisesti muuhun tarkoitukseen kuin mihin se on myönnetty,
- yritys on tuen saamiseksi esittänyt väärän tai harhaanjohtavan tiedon seikasta, joka on ollut omiaan olennaisesti vaikuttamaan tuen myöntämiseen, sen määrään tai ehtoihin tai salannut sellaisen seikan,
- yritys ei toimita edellä kohdissa 15, 16 ja 18 määritettyjä raportteja ja selvityksiä määräaikaan mennessä tai vaikeuttaa tuen käyttöä koskevia valvonta- ja/tai tarkastustoimenpiteitä,
- yritys on lopettanut tuen kohteena olleen toiminnan tai supistanut sitä olennaisesti tai luovuttanut sen toiselle,
- yritys on joutunut ulosottotoimenpiteen kohteeksi, selvitystilaan, konkurssiin tai muun vastaavan syyn vuoksi yrityksen kyky vastata tuen kohteena olevasta toiminnasta on heikentynyt,
- yritys jättää muutoin noudattamatta tuen käyttöä koskevia ulkoasiainministeriön asettamia ehtoja tai valtionavustuksia ja niiden täytäntöönpanoa koskevia säännöksiä,
- Euroopan unionin lainsäädäntö sitä edellyttää, tai
- tuen maksamisen lopettamiseen tai takaisinperimiseen on valtionavustuksia ja niiden täytäntöönpanoa koskevien säännösten mukainen peruste tai muu edellisiin seikkoihin verrattava erityinen syy.

Korko

23. Valtionavustuksen saajan on maksettava palautettavalle tai takaisin perittäväälle määrälle valtionavustuksen maksupäivästä korkolain (633/1982) 3 §:n 2 momentin mukaista vuotuista korkoa lisättyinä kolmella prosenttiyksiköllä. (Valtionavustuslaki 688/2001 24 §)

MUUT TUEN KÄYTTÖÄ KOSKEVAT EHDOT

24. Ulkoasiainministeriön myöntämä liikekumppanuustuki on osa Suomen julkisen sektorin kehitysyhteistyötä ja se raportoidaan OECD:lle osana Suomen antamaa julkista kehitysapua.

25. Mikäli tuen hakija saa rahallista tukea ulkoasiainministeriön muista kehitysyhteistyöinstrumenteista, edellytetään tuen hakijalta erillinen tarkentava selvitys siitä, että haettava liikekumppanuustuki ei kohdistu samaan toimintaan kuin mihin tuen hakija saa tukea muista kehitysyhteistyöinstrumenteista.

26. Muilta osin noudatetaan Valtionavustuslaissa (N:o 688/2001) ja sen nojalla annetuissa säädöksissä valtionavustuksia ja niiden täytäntöönpanoa koskevia säännöksiä sekä liikekumppanuustukea koskevia sääntöjä ja ohjeita, jotka ovat osoitteessa www.finnpartnership.fi tai ne voi myös pyytää osoitteesta Finnpartnership, c/o Finnfund, PL 391, 00121 Helsinki.